

μόνες, καὶ 1 μ. 566 μεταξύ τῶν Παταγονίων καὶ τῶν Βοσιμάνων ὥστε τὸ μέσον ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι 1 μ. 600.

**

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓ. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ¹

ΜΑΡΤΙΟΣ

* Ἀπὸ Μαρτίου ποκάμισο κ' ἀπ' Αὐγουστο σιγχοῦν.

* Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου δῆλον ὅτι ἄρχεται τὸ θέρος καὶ πρέπει νὰ ἐνδύεται τις ἐλαφρὰ, ἐν ᾧ ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου, πρὸς τὸ ψυχρότερον τρεπομένου τοῦ καιροῦ, πρέπει νὰ φορῇ βαρείας γούνας. Τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐκφράζουσι καὶ αἱ ἀκόλουθοι παροιμίαι :

* Ἀπὸ Μαρτίου καλοκίρι κ' ἀπ' Αὐγουστο χειμῶνα.

ἢ :

* Ἀπὸ Μαρτίου καλοκαιριάζει, κ' ἀπ' Αὐγουστο χειμωνιάζει. καὶ ἀντιθέτως :

Μήτ' ὁ Μάρτης καλοκαίρι, μήτ' ὁ Αὐγουστος χειμῶνας.

*

* Ἐνας κούκος (ἢ ἓνα χελιδόνι) δὲν κάνει ἄνοιξιν. καὶ ἄλλως :

* Ἐνας κούκος τί ἄνοιξιν νὰ κίμη ; καὶ :

Τὸ χελιδόνι δὲν φέρνει πάντα τὴν ἄνοιξιν.

ἀπαράλλακτος τῇ ἀρχαίᾳ :

* Ἐὰρ χελιδὼν μία οὐ σημαίνεται.

Λέγεται δὲ μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν μεμονωμένων ἐν ταῖς ἰδέαις καὶ ταῖς ἐργασίαις αὐτῶν καὶ μηδὲν κατορθούντων.—Χάριν περιεργίας σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι μέσος χρόνος τῆς ἐπανόδου τῶν χελιδόνων εἰς τὰ παραθαλάσσια μέρη τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ 1 Μαρτίου· τοῦ δὲ κόκκυγος τὸ ἄσμα ἀκούεται τὸ πρῶτον περὶ τὰ τέλη τοῦ αὐτοῦ μηνός.

*

Μάρτης βρέχει, ποτὲ μὴν πάψη.

* Ὠφελιμώταται εἰς τὴν γεωργίαν αἱ κατὰ τὸν Μάρτιον βροχαί. Τὴν αὐτὴν παρατήρησιν καὶ πολλὰ ἄλλα παροιμίαι ἐκφέρουσι :

Μάρτης ἔθρεχε, θεριστὴς ἐχαίρονταν.

καὶ :

* Ἄν κίμη ὁ Μάρτης δυὸ νερά, κ' ὁ Ἀπρίλης ἄλλο ἓνα, Χαρὰ ἔς ἐκεῖνο τὸ γεωργὸ πῶχει πολλὰ σπαρμένα.

ἢ :

Νὰ βρέξ' ὁ Μάρτης δυὸ νερά, κ' ὁ Ἀπρίλης ἄλλο ἓνα, νὰ ἰδῆς κουλούρια τὰ παιδιὰ καὶ πῆτταις ἢ μανάδες κ' ὄψηλονακομιάματα οἱ κλεφτομυλωνάδες.

*

Μάρτης κλαψιάρης.

Μεταφορικῶς, ἐκ τῶν συνεχῶν βροχῶν.

*

* Ὅταν ὁ Μάρτης εἶναι καλὸς, τοῦ χωριάτη ἡ κῆρη τὸ Μᾶη παντρεύεται.

* Ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρῆς κατὰ

1. Περὶ τῶν μηνῶν Ἀπριλίου-Δεκεμβρίου ἰδὲ τὸν Δ' καὶ Β' τόμον τῆς Ἑστίας.

τὸν Μάρτιον, ἐξήρηται ἡ τύχη πασῶν τῶν σπορῶν ὅταν δ' ἡ κατάστασις αὕτη πληροῦ πάσας τὰς ἀνάγκας τῆς γεωργίας, ὁ ἀγρότης, ἄφθονα ἀπολαμβάνων καὶ εὐφορῶν, σπεύδει νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν θυγατέρα του.

*

* Ὁ Μάρτης ὡς τὸ γίμα τὸ ψοφᾷει καὶ ὡς τὸ βράδυ τὸ βρωμάει.

Διὰ τὸ εὐμετάβλητον τοῦ καιροῦ. Μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐνίοτε ἐπικρατεῖ ψυχὸς δριμύτατον, ἱκανὸν νὰ ἐπιφέρῃ θάνατον εἰς τὰ ζῶα, κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἡμισυ τῆς ἡμέρας καύσων ἀφόρητος. Ὅμοιοι εἰσὶ καὶ αἱ ἀκόλουθοι παροιμίαι :

Τὸ Μάρτη τὸ πρωὶ πηλὰ, καὶ τὸ βράδυ χῶματα.

* Ἐκ τῆς βροχῆς τὴν πρωῖαν εἶναι πηλὰ, ἐν ᾧ μέχρι τῆς ἐσπέρας ὁ ἥλιος ἀποξηραίνει αὐτὰ. Μὴ σὲ γελᾷς ὁ Μάρτης τὸ πρωὶ, καὶ χάσῃς τὴν ἡμέρα.

* Ἡ κακοκαιρία τῆς πρωῖας δὲν διαρκεῖ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

* Ὁ Μάρτης ὦραις κλαίει, ὦραις γελᾷει.

Τὴν μίαν ὥραν ὁ καιρὸς εἶναι κάκιστος καὶ μετὰ μικρὸν μετατρέπεται εἰς εὐδιον.

*

Τὰ λόγια του εἶναι στερεὰ ὅαν τοῦ Μαρτίου τὸ χιόνι, ὅπου τὸ ρίχνει ἀπὸ βροχῶς κ' ὡς τὸ πρωὶ τὸ λύνει.

Μεταφορικῶς ἐπὶ ἀστάτων καὶ μὴ ἐμμενόντων εἰς τὰς ὑποσχέσεις των.

*

Τοῦ Μάρτη αὐγαῖς μὲ κάψανε, τοῦ Μᾶη τὰ μεσημέρια.

*

* Ὅπως κῆρη ἀκριθῆ, τοῦ Μάρτη ἥλιος μὴ τὴν ἰδῆ.

Διότι πιστεύεται ὅτι ὁ καυστικὸς τοῦ Μαρτίου ἥλιος καθίστησι μελαγχροινούς τοὺς ἐκτιθεμένους εἰς τὰς ἀκτῖνάς του. Ἐκ τούτου καὶ δεισιδαιμονία ἐπεκράτησεν, ἄγνωστον πόθεν τὴν ἀρχὴν ἔχουσα, νὰ περιδένωσι περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὸν δείκτην τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐρυθρὰν κλωστήν μετὰ λευκῆς συνεστριμμένην καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὴν καθ' ὅλον τὸν μῆνα, νομίζοντες ὅτι οὕτως ἀποφεύγουσι τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἡλίου. Ἐτέρα παροιμία ἀποτρέπει νὰ κοιμᾶται τις κατὰ τὸν Μάρτιον προσβαλλόμενος ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων :

Τὸ Μάρτη εἰς τὸν ἥλιον νὰ μὴ κοιμηθῆς.

*

* Ἄλλο δὲν μὲ ἐμάρανε, τῆς ἄνοιξις τὸ κρού.

*

* Ὁ κακὸς Μάρτης ἔς τὸν ἥλιο κ' ὁ καλὸς ἔς τὰ κάρβουνα.

* Ὠφέλιμον τὸ ψυχὸς κατὰ τὸν Μάρτιον.

*

Τὸ Μάρτη φύλα τ' ἄγυρα, μὴ χάσῃς τὸ ζευγάρι καὶ φύλαγε καὶ τὸ ψωμί, μὴ χάσῃς τὸ κοπέλι.

Διότι ἐνδεχόμενον τὸ ψυχὸς νὰ καταστῇ δριμύτατον, ἀποκλείον πάντας ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των, καὶ καθιστῶν ἀδύνατον τὴν προμήθειαν τροφῆς διὰ τὰ ὑποζύγια καὶ τὸν ψυχολογίον.

Ταυτόσημος είναι και ἡ ἐξῆς παροιμιακὴ ἐπίκλησις τοῦ Μαρτίου :

Μάρτης ἡδάρτης παλουκοκάφτης.

καὶ :

Μάρτης ἡδάρτης καὶ καλὸς παλουκοκάφτης.

καὶ ἄλλως :

Μάρτης ἡδάρτης παλουκοκάφτης· τὰ παλῆα βούδια τὰ ἡδέριαι, τὰ θαμάλια τὰ μαθαίνει.

καὶ :

Τὸ Μάρτη ξύλα φύλαγε μὴν κάψης τὰ παλούκια.

Αἱ παροιμίαι αὗται ἐξηγοῦνται δι' ἀλλήλων ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ ἐπομένη :

Ἐὸ Μάρτης ἔβαλε τὴ γρηὴ μέσ' εἰς τὸ καζάνι,

ἥτις ἀναφέρεται εἰς παράδοσιν κοινοτάτην, πλασθεῖσαν ἴσως ἐκ τοῦ δριμυτάτου ψύχους, ὅπερ ἐνίοτε ἐπέργεται ἀποτόμως κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ Μαρτίου ἡμέρας. Κατὰ τὴν παράδοσιν ταύτην, γοαῖά τις ποιμενὶς τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς τούτου ἡμέραν—εἶχε δὲ τότε ἡμέρας 30—νομίσασα ὅτι ἀπηλλάγη πλέον τοῦ κινδύνου, ἐν ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῶν παγετῶν ἐφοβεῖτο, ἐξεφώνησε περιφρονητικῶς : « Πρίτσι, Μάρτη μου ! τὰ ἔχειμασα τὰ κατοικίγια μου ! » Ἄλλ' ὁ Μάρτιος ὀργισθεὶς ἐδανείσθη παρὰ τοῦ Φεβρουαρίου, ὅστις ἔκτοτε κοινῶς ἀποκαλεῖται, μίαν ἔτι ἡμέραν, καὶ ὑπερβολικὸν ψύχος κατ' αὐτὴν ποιήσας, ἠνάγκασε τὴν γοαῖαν νὰ κρυθῆ ὑπὸ τὸν μέγαν λέβητα, ἐν ᾧ ἐτυροκόμει, καὶ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην τὴν ἀπελίθωσεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀπολιθωθέντος ἐπίσης ποιμνίου τῆς. Ἡ παράδοσις αὕτη εἶναι γνωστὴ οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, διότι μὲ ἐλαχίστας παραλλαγὰς ἀναφέρει αὐτὴν παλαιὸν τι προθηγκιανὸν ποίημα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Κόκκοι τινὲς κοινοῦ νοδὸς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ μία μόνη σταγὼν ἐλέους ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀρκοῦσιν ἵνα καταστήσωσι τὸν κάτοχον αὐτῶν ἐπεικῆ πρὸς τοὺς ἄλλους. (K^a Swetchine).

* * Οἱ ἄνθρωποι φαίνονται μὴ ἐννοοῦντες τὴν ἀξίαν τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἰσχύος· διότι ἀποδίδουσι πλείοτερον τοῦ δέοντος σεβασμὸν πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ ἤττον τοῦ δέοντος πρὸς τὸ ἕτερον. Ἡ αὐταπάρησις καὶ ἡ πεποιθήσις εἰς ἑαυτὸν διδάσκουσι τὸν ἄνθρωπον νὰ πῆ ὕδωρ ἐξ αὐτοῦ τοῦ φρέατος, νὰ ζυμῶν ὁ ἴδιος τὸν ἄρτον του, νὰ μαυθάνη καὶ νὰ ἐργάζεται διὰ νὰ ζῆσιν καλῶς, καὶ φειδωλῶς νὰ δαπανᾷ τὰ εἰς αὐτὸν περιεθόντα ἀγαθὰ. (Βάκων).

* * Ὁ θέλων παρὰ τῶν ἄλλων νὰ ἐπαινῆται οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐπαινῆ ἑαυτόν. (Pascal).

* * Βαρῆς νοσοῦσα πρέπει νὰ θεωρῆται ἢ κοινωνία ἐκείνη, ὅπου ἕκαστος ἀντὶ νὰ φροντίξῃ νὰ κάμῃ τὸ χρέος του σκέπτεται μόνον νὰ κάμῃ τὸν δρόμον του.

* * Ἄν, τυχὸν, σιωπήσῃ ἄνθρωπος ἀκαταπαύστως περὶ ἑαυτοῦ ὀμιλῶν, οἱ παρεστῶτες ὑποθέτουσιν ὅτι ἔπαυσε νὰ ὀμιλῆ ἵνα σκεφθῆ περὶ ἑαυτοῦ.

Η ΝΥΞ

Ποιητοῦ τινος οἱ στίχοι, γραφέντες ἐπὶ τοῦ ἐξαισιῶ ἀνδριάντος τῆς « Νυκτὸς », τοῦ Μιχαηλαγγέλου, ἐτελείοναν διὰ τῶν λέξεων τούτων· « Καὶ κοιμωμένη, ὦ ξένη, ζῆ' ἂν δὲν τὸ πιστεύης, ἐξῦπνισέ την, καὶ σοῦ λαλεῖ. » Ὁ μέγας καλλιτέχνης ἀπεκρίθη ἐν ὀνόματι τῆς « Νυκτὸς » τὰ ἀκόλουθα :

Ναί, μ' ἀρέσει νὰ κοιμῶμαι, νῆμαι μάλιστα λιθίνῃ
Ἐὸς ὅτου βασιλεύει ἀνομία καὶ αἰσχύνῃ,
Νὰ μὴ βλέπω, νὰ μὴ ἀκούω εὐτυχία μ' εἶν' μεγάλη.
Δι' αὐτὸ μὴ μὲ ἔξυπνισῃς, σὴ ζωὴ σου ἴμιλει ἀγάλη !

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πληθυσμὸς τῆς ὑδρογείου σφαίρας.

Κατὰ τὴν καταστατικὴν τοῦ Behm καὶ Wagner ὁ πληθυσμὸς τῆς ὑδρογείου σφαίρας ἀναβαίνει εἰς 1,432,917,000 κατοίκων ἐπὶ ἐπιφανείας 51,340,800 τετραγωνικῶν μιλίων, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ κατὰ μέσον ὄρον πρὸς 28 κατοίκους ἀνὰ τετραγωνικὸν μίλιον. Διαιρούμενοι δὲ κατὰ τὰς πέντε ἡπείρους οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἔχουσιν ὡς ἐξῆς· ἡ Εὐρώπη 309,178,300, ἡ Ἀσία 824,548,500, ἡ Ἀφρική 199,924,600, ἡ Αὐστράλια καὶ Πολυνησία 4,748,600, ἡ Ἀμερική 85,519,800. Ἐκ δὲ τῶν κυριωτάτων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἡ Ρωσσία ἔχει 71,730,980 κατοίκους, ἡ Γερμανία 42,723,242, ἡ Αὐστρουγγαρία 37,700,000, ἡ Γαλλία 36,102,921 καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία 33,450,000.

Τηλεγραφικαὶ εἰκόνες.

Ὁ κ. Φηλιξ Βοαξὲν, διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας τῶν Παρισίων, ἐνήργησεν ἐσχάτως διὰ τοῦ ἀρμοδίου τῆς ἀστυνομίας φωτογράφου δοκιμασίας τηλεγραφῆσεως τῶν εἰκόνων τῶν ἀναζητουμένων κακούργων.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τηλεγραφήματος ἀφίεται κενὸς χῶρος, προωρισμένος νὰ δεχθῆ τὴν φωτογραφικὴν εἰκόνα τοῦ ἀναζητουμένου, αὕτη δὲ, μεγέθους περίπου ἐνὸς πενταγράγκου, διαβιβάζεται διὰ τηλεγραφικῆς συσκευῆς ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένης. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ ἀνταποκρινόμενα τηλεγραφικὰ γραφεῖα ἔχουσι καὶ αὐτὰ ὁμοίαν συσκευήν.

Περὶ τὴν εἰκόνα ἀναγράφονται πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀναζητουμένου καὶ οἰνεῖ ἢ βιογραφία του.

Αἱ δοκιμασίαι ἐπέτυχον πληρέστατα. Τὸ πείραγμα εἶνε ὅτι διὰ πρώτην δοκιμὴν ὁ κ. Βοα-